

ВІД РЕДАКТОРА

З настанням літа багато хто мріє про відпочинок коло моря, дехто вирушить у захоплюючі подорожі до давно омріяних міст або місць. І не дивно: адже всі ми різні, і бажання у нас, відповідно, також найрізноманітніші. Пам'ятаємо, що життя — це іскра, і в кожного вона своя, неповторна. І запалити з неї багаття чи залишити тліти — це залежить тільки від нас самих. Життя стає яскравішим, коли ми відчуваємо його, насолоджуємося кожною миттю, відкриваючи щохвилини щось цікаве і незвідане, яке зваблює ширістю і простотою.

Подорожі з усіма їх несподіванками, перспективами і прозріннями належать до одного з моїх захоплень. Однак особливо не вірилося, що новоспечена столиця Казахстану зможе чимось здивувати. Попередньо зібрана детальна інформація свідчила, що у липні 1998 року відбулася міжнародна презентація нової столиці Казахстану — міста Астани. Багато святкових заходів було проведено під відкритим небом із застосуванням методики розгону хмар. У тому ж році уряд Казахстану оголосив міжнародний конкурс на розробку проекту нового центру столиці. Його виграв Кісі Курокава, японський архітектор зі світовим ім'ям. Він представив Нурсултану Назарбаєву прекрасно оформлений макет майбутнього центру Астани, який зараз можна по-

бачити в музеї під відкритим небом. Відбудовується нова столиця дуже швидко, але коли побачив все на власні очі, був вражений. Район новобудов — це взагалі незвичайний, трохи фантастичний світ. Тут дивує багато що: матеріали та технології, що застосовуються в будівництві, архітектура будівель та їх розташування. Але найбільше вражають швидкість і масштаби будівництва. Після набуття столичного статусу й організації особливої економічної зони чисельність населення Астани зросла від 270 тис. осіб в 1996 році до 700 тисяч у 2011 р. Могутній стимул для економіки регіону, спричинений переїздом столиці, пришвидшує економічне зростання всього Казахстану. Не дивно, що Астану сьогодні називають центрально-азійським феноменом. Вона стала центром євразійського простору, де проходять різні зустрічі з політичних, економічних і соціально-культурних проблем сучасності. Саміт ОБСЄ пройшов у 2010 році саме тут.

Отже, вітання читачам із найпівнічнішої азіатської столиці — Астани. Назву «Астана», що в перекладі з казахської означає «столиця», місто отримало зовсім недавно. Однак це аж ніяк не означає, що воно щойно виникло. Протягом своєї довгої історії місто називалося Акмола, Акмолінськ, Ціліноград, знову Акмола. (Змінюючи географічні назви,

комуністична влада, мабуть, намагалася показати свою рішучість усе на світі позмінювати. Спершу змінимо назви, а потім і внутрішню сутність — так це слід було розуміти. Дивно, але при тій владі взагалі ніколи не перейменовували річок...) До речі, назви лише двох столиць світу перекладаються як «столиця» — Астана та Сеул.

Не секрет, що дитяча смертність в Україні значно вища, ніж у країнах Євросоюзу. Нас уже випередили чимало пострадянських республік, які зуміли підібрати ключі до вирішення цієї проблеми. Йдеться не тільки про Прибалтійські країни. Навіть Казахстан, де показники смертності немовлят були шокуючими для Європи, зумів дати раду проблемі. Створення республіканського центру матері і дитини в Астані уряд доручив австрійській компанії, котра має міжнародний досвід створення медичних об'єктів «під ключ». Казахстан так прагнув потрапити до числа 50 розвинених країн світу, що, зваживши за і проти, підписав унікальний контракт — доручив іноземній фірмі не лише управління інженерно-технічним комплексом, а й госпітальний менеджмент, тобто кадри. З часом центр в Астані здобув нагороду ВООЗ

за істотний прогрес у зниженні дитячої смертності, а також досить престижний сертифікат міжнародної акредитації JCI (Joint Commission International).

І на закінчення наведу слова бразильського письменника Пауло Коельо: «Астана — більше ніж столиця. Це — ідея, ідея прогресу і трансформації душі країни».

Щоб хоч якось забарвити своє життя, насамперед треба зрозуміти, що не ми для світу, а світ для нас. Потім зробити перший крок до реалізації своєї особистості — створити своє власне, неповторне, без пафосу і фальші «я» і випустити його у світ.

Життя — це коли кожна прожита мить несе із собою іскру несподіваності, яка горітиме доти, доки у вас буде жага насолодитися нею сповна. Тож не витрачаймо дорогоцінних хвилин життя на дріб'язок, який приносить тільки смуток і неприємний осад.

Бажаю читачам насамперед бути щасливими з самими собою. Це важко. Зате все інше життя дасть вам у подарунок.

**Щиро ваш, головний редактор
професор Володимир ПАНЬКІВ □**